

πόλεως ἀναβάντος Λουκᾶ τοῦ Χρυσοβέργη, παρὴν δὲ ἐν Συνόδῳ ἀθροισθείσῃ ἐν ἔτει 1166 ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς συμβάσης ἔριδος περὶ τοῦ ῥήτου „ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μού ἐστι“ (α). Οἱ μητροπολίτης οὗτος συνέταξε πόνημα „Περὶ ἀξύμων“ ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ διέλαθε καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος, περὶ τῆς νηστείας τοῦ σαββάτου, περὶ τῶν πνικτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀθεμίτων, ἢ οἱ Λατῖνοι παρὰ τὰς εὐαγγελικὰς καὶ ἀποστολικὰς διατάξεις ἐπιτελοῦσι, παραβαίνοντες τὰ τῶν ἀγίων Πατέρων ἐντάλματα. Ἀντίγραφον τοῦ πονήματος ιώ̄εται ἐν πολλαῖς βιβλιοθήκαις.

Μιχαὴλ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ τοῦ Ἀγχιάλου, πρῶτον μὲν τὸ τοῦ Σακελλίου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας εἰχεν ἀξίωμα καὶ τὸ τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων, ἐν ἔτει δὲ 1169 διεδέξατο εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν ἐπίσημον ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ Λουκᾶν τὸν Χρυσοβέργην· διιθύνας δὲ τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ἐκκλησίαν ἐπὶ δικτῷ ἔτη ἐτελεύτης τῷ 1177 (β). Τοῦ Πατριάρχου Μιχαὴλ διάλογος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα ἀπόκειται ἐν τῇ Ἑσκουριαλινῇ βιβλιοθήκῃ καὶ ἐπιγράφεται οὕτω; „Διάλογος τοῦ ἀγιωτάτου καὶ σοφωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου πρὸς τὸν πορφυρογέννητον βασιλέα Κύριον Μανουὴλ τὸν Κομνηνόν, ὅτε πολλοὶ τῶν ὑπὸ τὸν Πάπαν ἀρχιερέων καὶ ἐπισκόπων καὶ φραρίων τὴν Κωνσταντινούπολιν κατέλαβον τῶν ἐκκλησιῶν ἡγητοῦντες τὴν ἔνωσιν, καὶ μηδὲν ἔτερόν τι ἀπὸ τῶν Γραικῶν ἀπαιτοῦντες ἢ παραγωρῆσαι τῷ Πάπᾳ τῶν πρωτείων καὶ τῆς ἐκκλήσου, δούναι δὲ τούτῳ καὶ τῷ

(α) A. Maii Scriptorum veterum nova Collectio tom. 4.

(β) Banduri Imperium Orientale. tom. 3'.

